

”ميني بچي - ڪيوتيا آيا هئ تمھاري نٿيا پار لڳائي، ترم باپ سين

سڄي هوڪر رهو تو نٿيا هلينگي ڊلينگي ڊوڀ نهين سگهي“

پرسن :- باپ ڪي ياد بچون ڪو يٿارٿ نه رھني ڪا مکيه ڪارڻ ڪيا هئ؟

اُتر :- ساڪار ۾ آتي آتي پوڻ گئي هئ ڪ هر آتما نراڪار هئ اوڙ همارا باپ پي نراڪار هئ، ساڪار هوني ڪي ڪارڻ ساڪار ڪي ياد سهج آ جاتي هئ. ديهي ايماني بن اپني ڪو بندي سمجهه باپ ڪو ياد ڪرنا، اسي ۾ هين محنت هئ.

اومر شانتی - شو پڳوانو واچيه. اِنڪا نام تو شو نهين هئ نان. اِنڪا نام هئ برهما اوڙ اِن دواران بات ڪرتي هئ شو پڳوانو واچيه. يهه تو بهت وار سمجهايا هئ ڪوئي منش ڪو يا ديوتائون ڪو اُتو سوڪير وطن واسي برهما وشنو شنڪر ڪو پڳوان نهين ڪها جاتا. جنڪو ڪوئي آڪار وا ساڪار چتر هئ اُنڪو پڳوان نهين ڪهه سگهي. پڳوان ڪها هين جاتا هئ بيحد ڪي باپ ڪو. پڳوان ڪوڻ هئ، يهه ڪوئي ڪو پي پتا نهين. نيتي نيتي ڪهتي هئ اَرڻات هر نهين جانتی. تمھاري ۾ پي بهت ٿوري هئ جو يٿارٿ ريت جانتی هئ. آتما ڪهتي هئ، هي پڳوان. اَب آتما تو هئ بندي. تو باپ پي بندي هين هونگا. اَب باپ بچون ڪو بٽ سمجھاتي هئ. بابا ڪي پاس 30-35 ورش ڪي پي بچي هئ، جو هر آتما ڪٿسي بندي هئ، يهه پي نهين سمجھتي! ڪوئي تو اچي ريت سمجھتي هئ، باپ ڪو ياد ڪرتي هئ. بيحد ڪا باپ هئ سچا هيرا. هيري ڪو بهت اچي ڊبي ۾ ڊالا جاتا هئ. ڪوئي ڪي پاس اچي هيري هوتي هئ تو ڪسڪو ڊڪلانا هو تو سوني چاندي ڪي ڊبي ۾ ڊال ڪر ڊکاتي هئ. هيري ڪو جواهری هين جاني اوڙ ڪوئي جان نه سڪي. جوڻا هيرا ڊڪائين تو پي ڪسڪو پتا نه پري. اٿسي بهت ٺٺ جاتي هئ. تو اَب سچا باپ آيا هئ، پرنٽو جوڻي پي اٿسي اٿسي هئ جو منشون ڪو پي پتا نهين پرتا. گايا پي جاتا هئ سچ ڪي ناءُ هلي ڊلي پر ڊبي نهين. جوڻ ڪي ناءُ هلتي نهين هئ، اُنڪو ڪتنا هلاني ڪي ڪرتي هئ. جو يهان اِس ناءُ ۾ بٽني هوئي هئ وه پي هلاني ڪي ڪوشش ڪرتي هئ. ٿريتر گائي جاتي هئ نان. اَب ترم بچي جانتی هو ڪيوتيا باپ آيا هوڻا هئ. باغبان پي هئ. باپ نين سمجهايا هئ يهه هئ ڪانتون ڪا جهنگل. سڀي پتت هئ نان. ڪتنا جوڻ هئ. سڄي باپ ڪو ورا ڪوئي جاننا هئ. يهان والي پي ڪئين پورا نهين جانتی، پوري پهچان نهين، ڪيونڪ گُپت هئ نان. پڳوان ڪو ياد تو سڀ ڪرتي هئ، يهه پي جانتی هئ ڪ وه نراڪار هئ. پرمڏال ۾ رهتي هئ. هر پي نراڪار آتما هئ، يهه نهين جانتی. ساڪار ۾ بٽني بٽني وه پوڻ گئي هئ. ساڪار ۾ رهتي رهتي ساڪار هين ياد آ جاتا هئ. ترم بچي اُپي ديهي ايماني بنتي هو. پڳوان ڪو ڪها جاتا هئ، پرم پتا پرماتما. يهه سمجھانا تو بلڪل سهج هئ. پرم پتا اَرڻات پري سين پري رهني والا پرم آتما. تمڪو ڪها جاتا هئ آتما. تمڪو پرم نهين ڪهينگي. ترم تو پُرنجنم ليتي هو نان. يهه باتين ڪوئي پي نهين جانتی. پڳوان ڪو پي سرووياپي ڪهه ديتي هئ. پڳت پڳوان ڪو ڊونڊتي هئ. پهاڙون پر، تيرٿون پر، نديون پر پي جاتي هئ. سمجھتي هئ ندي پتت پاوني هئ، اُس اِشان ڪر هر پاون بن جائينگي. پڳتي مارگ ۾ يهه پي ڪسڪو پتا نهين پرتا ڪ همڪو چاهيئي ڪيا! صرف ڪهه ديتي هئ مڪتي چاهيئي، موڪش چاهيئي ڪيونڪ يهان ڊڪ هوني ڪي ڪارڻ تنگ هئ. ستيگ ۾

ڪوئي موڪش وٽ مڪتي ٿوريئي مانگي هئ. وهان پڳوان ڪو ڪوئي ٻلائي نهيڻ، يهان ڏکي هوني ڪي ڪارڻ ٻلائي هئ. پڳتي ۾ ڪوئي ڪا ڏک هر نهيڻ سڪتي. ڀل ڪوئي سارا ڏن رام رام بئن جي، تو ڀي ڏک هر نهيڻ سڪتي. يهه هئ هين راوڻ راجيه. ڏک تو ڳلي سين جيئي ٻانڌا هوڻا هئ. گاتي ڀي هئ ڏک ۾ سمرڻ سڀ ڪري سڪ ۾ ڪري نه ڪوئي. اسڪا مطلب ضرور سڪ ٿا، اب ڏک هئ. سڪ ٿا ستيگ ۾، ڏک هئ آڀي ڪلهيگ ۾. اس ليئي اسڪو ڪانتون ڪا جهنگل ڪها جاتا هئ. پهلا نمبر هئ ديهه ايمان ڪا ڪانتا. ڦر هئ ڪام ڪا ڪانتا.

آڀي باپ سمجهاڻي هئ، تهر ان آنڪون سين جو ڪچ ديڪتي هو وه وناش هوني ڪا هئ. اب تمڪو چلنا هئ شانتي ڌار. آڀني گهر ڪو اوڙ راجڌاني ڪو ياد ڪرو. گهر ڪي ياد ڪي سات سات باپ ڪي ياد ڀي ضروري هئ ڪيونڪ گهر ڪوئي پنت پاون نهيڻ هئ. تهر پنت پاون باپ ڪو ڪهتي هو. تو باپ ڪو هين ياد ڪرنا پري. وه ڪهتي هئ ماميڪم ياد ڪرو. مجهي هين ٻلائي هو نان، بابا، آڪر پاون بناو. گيان ڪا ساگر هئ تو ضرور مڪ سين آڪر سمجهاڻا پري. پريڻا تو نهيڻ ڪرينگي. ايڪ طرف شو جيئتي ڀي مناتي هئ، دوسري طرف ڦر ڪهتي نام روپ سين نيوارا هئ. نام روپ سين نياري چيز ڪوئي هوتي نهيڻ. ڦر ڪه ديئي نڪر پتر سڀ ۾ هئ. انيڪ مت هئ نان. باپ سمجهاڻي هئ تمڪو پانچ وڪارون روپي راوڻ نين تڙ ٻڌي بنا ديئا هئ اس ليئي ديوتائون ڪي آڱي جاڪر نمستي ڪرتي هئ. ڪوئي تو ناستڪ هوتي هئ، ڪسڪو ڀي مانتي نهيڻ. يهان باپ ڪي پاس تو آتي هين هئ برهمڻ، جنڪو پانچ هزار ورش پهلي ڀي سمجهايا ٿا. لڪا هوڻا ڀي هئ پرم پتا پرماتما برهما دواران استاپنا ڪرتي هئ تو برهما ڪي سننان نهرې. پرجاپتا برهما تو مشهور هئ. ضرور برهمڻ برهمڻيان ڀي هونگي. آڀي تهر شوڏر ڌرم سين نڪل برهمڻ ڌرم ۾ آڱي هو. واسطو ۾ هندو ڪهلائي والي آڀني اصلي ڌرم ڪو جانتني نهيڻ هئ، اس ليئي ڪي ڪسڪو مانينگي، ڪي ڪسڪو مانينگي. بهتون ڪي پاس جاتي رهينگي. ڪرشن لوگ ڪي ڪسڪي پاس جائينگي نهيڻ. آڀي تهر سڌ ڪر بتلائي هو، پڳوان باپ ڪهتي هئ مجهي ياد ڪرو. ايڪ ڏن اخبار ۾ ڀي پرينگا ڪ پڳوان ڪهتي هئ، مجهي ياد ڪرو تو تهر پنت سين پاون بن جائينگي. جب وناش نزديڪ هوڻا تب اخبارون دواران ڀي يهه آواز ڪانون پر پرينگا. اخبار ۾ تو ڪهان ڪهان سين سماچار آتي هئ نان. آڀي ڀي ڊال سڪتي هو. پڳوانو اچيه. پرم پتا پرماتما شو ڪهتي هئ، مڪن هون پنت پاون، مجهي ياد ڪرو تو تهر پاون بن جائينگي. اس پنت دنيا ڪا وناش سامني ڪرا هئ. وناش ضرور هونا هئ، يهه ڀي سيڪو نشچيه هو جائينگا. ريه رسل ڀي هوتي رهينگي. تهر بچي جانتني هو جب تڪ راجڌاني استاپن نهيڻ هوئي هئ تب تڪ وناش نهيڻ هوڻا، آرٽ ڪڪ آڌ ڀي هوني هئ نان. ايڪ طرف بامبس ڦٽينگي، دوسري طرف نئچرل ڪئلمٽيز ڀي آئينگي. اناج آڌ نهيڻ ملينگا، استيمنبر نهيڻ آئينگي، فيمن پر جائينگا، بوڪ مرئي مرئي ختم هو جائينگي. بوڪ هر تال جو ڪرتي هئ وه ڦر ڪچ نه ڪچ جل واکي (شهد) آڌ ليتي رهتي هئ. وزن ۾ هلڪي هو جاتي هئ. يهه تو بئني بئني اچانڪ آرٽ ڪڪ هونگي، مَر جائينگي. وناش تو ضرور هونا هئ. ساڌو سنت آڌ ائسي نهيڻ ڪهينگي ڪ وناش هونا هئ اس ليئي رام رام ڪهو. وه تو پڳوان ڪو هين نهيڻ جانتني هئ. پڳوان تو خد هين آڀني ڪو جاني، اوڙ نه جاني ڪوئي. انڪا ٿاڻيهر هئ آني ڪا. جو ڦر ٻوڏي تن ۾ آڪر ساري سرشتي ڪي آڌ مڌيه انت ڪا ناليچ سناتي

هٿ. ٿر ٻڃي ڄاڻي هو آبي واپس ڄانا هٿ. اسر تو خوش هونا چاهيئي. هر شانتي ڌام ڄاڻي هٿ. منش شانتي چاهي هٿ ڀرنتو شانتي ڪوڻ ديوي؟ ڪهتي هٿ نان شانتي ديوا... آب ديون ڪا ديو تو ايڪ هين اونچ تي اونچ باپ هٿ. وه ڪهتي هٿ مٿن ٿر سڀڪو پاڻ بنا ڪر لي ڄاڻوڻا. ايڪ ڪو پي نهين چورونڻا. ڊراما اَنوسار سڀڪو ڄانا هين هٿ. ڳايا هوڻا هٿ مڇرون سدرش سڀ آتمائين ڄاڻي هٿ. يه پي ڄاڻي هٿ ستيگ ۾ بهت ٿوري منش هوتي هٿ. آبي ڪلهيگ اَنت ۾ ڪٿي ڏير منش هٿ ڦر ٿوري ڪٿي هونگي؟ آبي هٿ سنگر. ٿر ستيگ ۾ ڄاڻي ڪي ليئي ڀرشارت ڪرتي هو. ڄاڻي هو يه وناش هونڻا. مڇرون سدرش آتمائين ڄاڻيئي. سارا جهنڊ ڇلا ڄاڻيئي. ستيگ ۾ بهت ٿوري رهينيئي.

باپ ڪهتي هٿ ڪوئي پي ڏيهه ڌاري ڪو ياد نهين ڪرو، ڏيکي هوئي هر نهين ڏيکي هٿ. هر آتما هٿ، هر آبي گهر ڄاڻيئي. خوشي سين پُراڻا شيرير چور ڏينا هٿ. آبي شانتي ڌام ڪو ياد ڪرتي رهينيئي تو اَنت مٿي سو گتي هو ڄاڻيئي. ايڪ باپ ڪو ياد ڪرنا، اسر هين محنت هٿ. محنت بگر اونچ ڀڌ ٿوريئي ملينڻا. باپ آبي هين هٿ تمڪو نر سين نارائڻ بناني ڪي ليئي. آب اس پُراڻي دنيا ۾ ڪوئي چئن نهين هٿ. چئن هٿ هين شانتي ڌام اُڙ سڪڙام ۾. يهان تو گهر گهر ۾ اُشاني هٿ، مار پيٽ هٿ. باپ ڪهتي هٿ آب اس چي چي دنيا ڪو پوڻو. ميني ميني بچون، مٿن تمهاري ليئي سورڳ ڪي استاپنا ڪرني آيا هون، اس نرڪ ۾ ٿر پنت بن پري هو. آب سورڳ ۾ چلنا هٿ. آب باپ ڪو اُڙ سورڳ ڪو ياد ڪرو تو اَنت مٿي سو گتي هو ڄاڻيئي. شادي آڌ ۾ پل ڄاڻو ڀرنتو ياد باپ ڪو ڪرو. ناليچ ساري ٻڌي ۾ رهي چاهيئي. پل گهر ۾ رهو، بچون آڌ ڪي سنڀال ڪرو ڀرنتو ٻڌي ۾ رکو، بابا ڪا فرمان هٿ مڃهي ياد ڪرو. گهر چورنا نهين هٿ. نهين تو بچون ڪي سنڀال ڪوڻ ڪرينڻا؟ پڳت لوگ گهر ۾ رهي هٿ، گرھست وهنوار ۾ رهي هٿ ڦر پي پڳت ڪها ڄاتا هٿ ڪيونڪ پڳتي ڪرتي هٿ، گهر ٻار سنڀالتي هٿ. وڪار ۾ تو ڄاڻي هٿ تو پي گرو لوگ اُنڪو ڪهتي هٿ ڪرشن ڪو ياد ڪرو تو اُن ڄڻسا ٻڃا هونڻا. ان باتون ۾ آب ٿر بچون ڪو نهين ڄانا هٿ ڪيونڪ تمڪو آب ستيگ ۾ ڄاڻي ڪي باتين سَنائي ڄاڻي هٿ، جسڪي استاپنا هو رهي هٿ. وٽڪنڌ ڪي استاپنا ڪوئي ڪرشن نهين ڪرتي هٿ، ڪرشن تو مالڪ بنا هٿ. يه تو پڙهني والا ٺهرا. گيتا سَنائي باپ نين اُڙ ٻڃي نين سني. پڳتي مارڳ ۾ ڦر باپ ڪو بدل ٻڃي ڪا نام ڊال ڏيئا هٿ. باپ ڪو پوڻ گئي هٿ تو گيتا پي کنڊن هو گئي. وه کنڊن ڪي هوئي گيتا پڙهني سين ڪيا هونڻا. باپ تو راج يوگ سڪلاڪر گئي، ان سين ڪرشن ستيگ ڪا مالڪ بنا. پڳتي مارڳ ۾ ستيه نارائڻ ڪي ڪتا سَني سين ڪوئي سورڳ ڪا مالڪ بنينڻا ڪيا؟ نه ڪوئي اس خيالات سين سَنتي هٿ، اُس سين فائدا ڪچ نهين ملتا. ساڌو سنت آڌ آبي آبي منتر ڏيتي هٿ، فوٽو ڏيتي هٿ. يهان وه ڪوئي بات نهين. دوسري ستنسگون ۾ ڄاڻيئي تو ڪهينيئي فلاڻي سوامي ڪي ڪتا هٿ. ڪسڪي ڪتا؟ ويدانت ڪي ڪتا، گيتا ڪي ڪتا، پاڳوت ڪي ڪتا. آبي ٿر ٻڃي ڄاڻي هو همڪو پڙهاني والا ڪوئي ڏيهه ڌاري نهين هٿ، نه ڪوئي شاستر آڌ ڪچ پڙها هونڻا هٿ. شو بابا ڪوئي شاستر پڙها هٿ ڪيا! پڙهتي هٿ منش. شو بابا ڪهتي هٿ مٿن گيتا آڌ ڪچ پڙها هونڻا نهين هون. يه رت جسپر بڻا هون، يه پڙها هونڻا هٿ، مٿن نهين پڙها هونڻا هون. ميرپي ۾ تو ساري سرشتي چڪر ڪي آڌ مڌيه اَنت ڪا گيان هٿ. يه روز گيتا پڙهتا ٿا، طوطي

موافق ڪندڙ ڪر لڻي ٿي، جب باپ نين پريش ڪيئا تو جهٽ گيتا چور دي ڪيونڪ ٻڌي ۾ آ
گيا يهه تو شو بابا سُناتي هئ.

باپ ڪهڻي هئ مٿن تمڪو سور ٻ ڪي بادشاهي دينا هو تو آب پُراڻي دنيا سين ممتو مٽاءِ
دو. صرف ماميڪم ياد ڪرو. يهه محنت ڪرني هئ. سڄي عاشق ڪو گهري گهري معشوق ڪي ياد
هين آتي رهڻي هئ. تو آب باپ ڪي ياد پي اُٿسي پڪي رهندي چاهيئي. پر لوڪ باپ ڪهڻي
هئ، بچي، مجهي ياد ڪرو اؤر سور ٻ ڪو ياد ڪرو. اِس ٻ اؤر ڪچ پي آواز ڪرني، جهانجهه آد
بجاني ڪي ڪوئي درڪار نهين. گيت پي ڪوئي اچي اچي آتي هئ تو بجائي جاتي هئ، جنڪا
آرت پي تمڪو سمجھاتي هئ. گيت بناني والي حد ڪچ پي نهين جانتني. ميران پڳنڻ ٿي، تم
تو اُپي گياني هو. بچون سين جب ڪوئي ڪام نڪ نهين هوتا هئ تو بابا ڪهڻي تم تو جئسي
پڳنڻ هو. تو وهه سمجھ جاتي هئ ڪ بابا نين همڪو اُٿسا ڪيون ڪها؟ باپ سمجھاتي هئ، بچي،
آب باپ ڪو ياد ڪرو، پڻمبر بنو، ميسنجر بنو، سيڪو يهي پڻغام دو ڪ باپ اؤر ورڻي ڪو ياد ڪرو
تو جنم جنمانتر ڪي پاپ پسر هو جائينگي. آب واپس گهر جاني ڪا سميه هئ. پڻوان ايڪ هين
نراڪار هئ، اُنڪو اُپني ديهه هئ نهين. باپ هين اُپنا پريچيه بئڻ ديتي هئ. من مناڀو ڪا منتر
ديتي هئ. ساڌو سنياسي آد اُٿسا ڪي نهين ڪهينگي ڪ آب وناش هونا هئ، باپ ڪو ياد ڪرو.
باپ هين برهمڻ بچون ڪو ياد دلائي هئ. ياد سين هيلٽ، پڙهائي سين ويلٽ ملينگي. تم ڪال
پر جيت پاتي هو. وهان ڪي اڪالي مرتيو نهين هوتا. ديوتائون نين ڪال پر وجئ پائي هوئي
هئ. اُچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گُدمار ننگ. روحاني باپ
ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) اُٿسا ڪوئي ڪرم نهين ڪرنا هئ جو باپ دواران پڳنڻ ڪا ٿائيتل ملي. پڻمبر بن سيڪو
باپ اؤر ورڻي ڪو ياد ڪرني ڪا پڻغام دينا هئ.

(2) اِس پُراڻي دنيا ۾ ڪوئي چئن نهين هئ، يهه چي چي دنيا هئ اسي پوئتي جانا هئ. گهر
ڪي ياد ڪي ساڻ ساڻ پاون بنني ڪي ليئي باپ ڪو پي ضرور ياد ڪرنا هئ.

وردان - ڊبل هيو دواران آلوڪ ڪهڻي ڪا ساڪياتڪار ڪراني والي وهو هيو اڌاري پو

جئسي باپ ڪا سوروپ هين هئ وشو شيوڪ، اُٿسي آپ پي باپ سمان وشو شيواڌاري هو. شرير
دواران اِستول شيوا ڪرتي هوئي منسا سين وشو پريورتن ڪي شيوا پر تپر رهو. ايڪ هين سميه پر
تن اؤر من سين اڪني شيوا هو. جو منسا اؤر ڪرمڻا دونو ساڻ ساڻ شيوا ڪرتي هئ، اُن سين ديڪني
والون ڪو اُنيو و ساڪياتڪار هو جاتا ڪ يهه ڪوئي آلوڪ ڪهڻي هئ. اِس ليئي اِس اُپياس ڪو
نرنتر اؤر نچرل بناو. منسا شيوا ڪي ليئي وشيش ايڪاگرٽا ڪا اُپياس بڻاو.

سلوگن - سرو پرت مڻ گراهڪ بنو ليڪن فالو برهما باپ ڪو ڪرو.